

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 16. juuli 2018
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	13. juuli 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2018) 4404 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../..., 13.7.2018, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2018) 4404 final.

Lisatud: C(2018) 4404 final

Brüssel, 13.7.2018
C(2018) 4404 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

13.7.2018,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediitiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

1.1. Likviidsuse reguleerimise ja likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse üldine taust

Finantskriisi ajal ülemaailmsel tasandil saadud valus õppetund osutas vajadusele kehtestada ranged likviidsuseeskirjad. Nende puudumise tõttu muutusid mõned krediitiasutused liiga sõltuvaks lühiajalisest rahastamisest ja keskpankadepoolsest likviidsuse pakkumisest, nii et neile tuli lõpuks anda avaliku sektori vahenditest suuremahulist päästeabi.

Rahvusvahelisel tasandil on tunnistatud vajadust rangemate likviidsusnõuete järele ja sellega seoses on Baseli pangajärelevalve komitee välja töötanud nn Basel III raamistikus sätestatud standardid. Likviidsuskattekordaja eesmärk on vältida lühiajalisest rahastamisest ja keskpankadepoolsest likviidsuse pakkumisest liiga sõltuvaks muutumise ohtu, nähes ette, et krediitiasutused peavad hoidma piisavalt likviidseid varasid (st varad, mida saab realiseerida nende väärtuse vähenemiseta või väikse vähenemisega), et katta likviidsete vahendite sissevoolust suuremat väljavoolu, mis võib eeldatavasti aset leida 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul.

Määruse (EL) nr 575/2013¹ (edaspidi „kapitalinõuete määrus“) vastuvõtmisega 2013. aasta juunis kehtestasid kaasseadusandjad kõikidele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele üldise likviidsuskatte nõude (kapitalinõuete määruse artikli 412 lõige 1) ning aruandlusnõude (kapitalinõuete määruse artiklid 415–425). Lisaks andsid nad kapitalinõuete määruse artikliga 460 komisjonile õiguse üksikasjalikult täpsustada krediitiasutuste suhtes kohaldatavat üldist likviidsuskatte nõuet. Komisjon võttis 10. oktoobril 2014 vastu komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61² (edaspidi „likviidsuskatte nõuet käsitlev delegeeritud määrus“), mis jõustus 1. oktoobril 2015. Likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud määruses täpsustatakse, milliseid varasid peetakse likviidseks (nn kõrge krediitlikvaliteediga likviidsed varad) ning kuidas krediitiasutustel tuleb arvutada oodatavaid väljaminevaid ja sissetulevaid rahavoogusid 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul. Likviidsuskatte nõue on üks kapitalinõuete määruse olulisemaid uuendusi võrreldes varasemate ELi usaldatavusnõuetealaste õigusaktidega. Kuigi ka kõnealustes direktiivides olid sätestatud likviidsuse üldnõuded, puudusid seal üksikasjalikud eeskirjad selle kohta, milliseid varasid tuleks pidada likviidseteks varadeks ja kuidas tuleks arvutada potentsiaalset rahaliste vahendite netoväljavoolu.

1.2. Likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse muudatuste taust

Võttes arvesse likviidsuskatte nõude kohaldamisel saadud esialgseid kogemusi ja liikmesriikidega toimunud arutelusid, peab komisjon asjakohaseks teha likviidsuskatte nõuet käsitlevasse delegeeritud määrusesse teatavad väikesed muudatused, et parandada selle praktilist kohaldamist ja võimaldada saavutada selle eesmärgid.

¹ Määrus (EL) nr 575/2013 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

² ELT L 11, 17.1.2015, lk 1.

Esimese ja tähtsaima muudatusena nähakse ette repotehingutest,³ pöördrepotehingutest ja tagatise vahetustehingutest⁴ tuleneva oodatava likviidsete vahendite väljavoolu⁵ ja sissevoolu⁶ arvutamise täielik kooskõlla viimine Baseli pangajärelevalve komitee väljatöötatud rahvusvahelise likviidsusstandardiga. Kuigi nende tehingute käsitlemine oli likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud määruses kooskõlas kapitalinõuete määruse korraga ja kuigi seda kõnealuse delegeeritud määruse vastuvõtmisele eelnenud arvukate arutelude käigus ei vaidlustatud, palus mitu sidusrühma hiljem, et väljaminevate rahavoogude arvutus seotaks otseselt tehingu pikendamismääraga (mis on vastavuses antud tagatise väärtuskärpega, mida kohaldatakse sularahakohustuse suhtes, nagu on ette nähtud Baseli pangajärelevalve komitee standardis), mitte aluseks oleva tagatise likviidsuse väärtusega. Seda käsitlust tuleks järgida ka tagatise vahetustehingute puhul. See muudatus tagaks, et samade tehingutega seotud vahendite välja- ja sissevoolud on sümmeetrilised ning soodustaksid seega tõhusat likviidsusjuhtimist, eelkõige rahvusvahelises krediidiasutustes.

Teine sisuline muudatus puudutab teatavate kolmanda riigi keskpanga hoitavate reservide⁷ käsitlemist. Kehtiva likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse kohaselt võib reserve, mida krediidiasutus hoiab kolmanda riigi keskpangas, millele krediitikvaliteeti hindav määratud asutus on andnud krediitikvaliteedi astmele 1 vastava krediitikvaliteedi hinnangu, käsitada 1. tasandi likviidse varana,⁸ juhul kui krediidiasutus võib sellised reservid mis tahes ajal stressiperioodi jooksul välja võtta ja sellise väljavõtmise tingimused on kindlaks määratud asjaomase keskpanga (kus reserve hoitakse) ja selle kolmanda riigi järelevalveasutuse vahelises lepingus. Oleks asjakohane laiendada sama käsitlust ka reservidele, mida hoitakse keskpankades, millele krediitikvaliteeti hindav määratud asutus ei ole määranud krediitikvaliteedi astet 1,⁹ tingimusel et neid reserve saab kasutada selleks, et katta likviidsete vahendite netoväljavoolu stressiperioodil samas valuutas, milles reservid on nomineeritud. Kokkuvõttes saab keskpank pakkuda likviidsust oma riigi valuutas ja keskpanga krediidireiting on likviidsuse eesmärgil vähem oluline kui maksejõulisuse eesmärgil. Lisaks oleks asjakohane tunnustada mitmesuguseid õigusakte, millega kolmandates riikides sätestatakse reservide väljavõtmise tingimused, sh keskpankade ja järelevalveasutuste vahelised kokkulepped, kuid ka kohalikud likviidsuskatte nõuded. Samamoodi oleks asjakohane tunnustada ka ELi krediidiasutuste kolmandas riigis asuvas filiaali hoitavaid reserve 1. tasandi likviidse varana, eeldusel et nõutavad tingimused on täidetud. Nende muudatusteta jääksid reservid, mida hoitakse keskpankades, millele krediitikvaliteeti hindav määratud asutus ei ole andnud vähemalt krediitikvaliteedi astmele 1 vastavat krediitikvaliteedi hinnangut, likviidsuspuhvrist välja, isegi kui neid arvestatakse likviidsuskatte nõude kohalikul rakendamisel. Nende muudatustega saaks seega tagada

³ Repotehingu korral võetakse sularaha laenuks tagatiseks antud väärtpaberi, sageli riigivõlakirja vastu. Pöördrepotehing on sama tehing, kuid sularaha laenuks andva poole vaatenurgast lähtudes. Tagatise vahetustehingu korral vahetatakse üks väärtpaber ajutiselt teise väärtpaberi vastu.

⁴ Tagatise vahetustehinguga seotud vahendite välja- ja sissevoolud kooskõlas vastavalt likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 28 lõikega 4 ja artikli 32 lõike 3 punktiga e.

⁵ Likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 28 lõige 3.

⁶ Likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 32 lõike 3 punkt b.

⁷ Likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 10 lõike 1 punkt d.

⁸ 1. tasandi likviidseid varasid (v.a teatavaid pandikirju) võib üldjuhul kasutada likviidsuspuhvris piiranguta, kuid 2A tasandi ja 2B tasandi varade puhul kohaldatakse vastavalt ülemmäära 15 % ja 40 % likviidsuspuhvrist.

⁹ See võib näiteks mõjutada reserve selliste riikide keskpankades nagu Türgi, Brasiilia, Hiina, India, Maroko, Alžeeria, Ukraina ja Vietnam.

selliste reservide võrdsema käsitlemise. Ühtlasi suureneks kooskõla Baseli pangajärelevalve komitee standardiga.

Kolmas sisuline muudatus puudutab teatavate kolmanda riigi likviidsete varade puhul minimaalse emissioonimahu nõudest loobumist¹⁰. Minimaalse emissioonimahu nõuet kohaldatakse paljude ELi-siseste likviidsete varade puhul¹¹. Selliseid eeskirju kohaldatakse konsolideeritud tasandil likviidsete varade suhtes, mida hoiavad ELis emaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse kolmandas riigis asuvad tütarettevõtjad. Selle tulemusena välistatakse likviidsed varad, mida tütarettevõtjad hoiavad kohalike likviidsusnõuete täitmiseks, kasutades likviidseid varasid, mis on küll kohalike likviidsuseeskirjade kohaselt kõlblikud ja aktsepteeritavad, kuid ei vasta ELi minimaalse emissioonimahu nõudele. Nii võib ELis emaettevõtjana tegutseval krediitiasutusel tekkida konsolideeritud tasandil likviidsete varade puudujääk, kuna kolmanda riigi tütarettevõtjast tulenev likviidsusnõue sisalduks konsolideeritud likviidsusnõudes, kuid kolmanda riigi tütarettevõtja hoitavaid asjaomaseid aktsepteeritavaid likviidseid varasid ei võetaks ELi minimaalse emissioonimahu kriteeriumi kohaldamise tõttu arvesse. Seepärast tehakse konsolideerimise eesmärgil ettepanek loobuda minimaalse emissioonimahu nõude kohaldamisest kolmanda riigi tütarettevõtja hoitavate kolmanda riigi likviidsete varade puhul. Kavandatud loobumine piirduks kolmanda riigi varadega, mis katavad likviidsete vahendite netoväljavoolu stressiperioodil samas valuutas, juhul kui need varad on asjaomase kolmanda riigi õigusnormide kohaselt likviidsed varad.

Neljas sisuline muudatus puudutab tagasipööramismehhanismi¹² kohaldamist likviidsuspuhvri arvutamisel. Selleks et likviidsuskatte nõude rakendamine ei takistaks rahapoliitika tulemuslikku ülekandumist majandusse ja võttes arvesse, et tagatud tehinguid EKPga või liikmesriigi keskpangaga eeldatavasti pikendatakse suurte pingete korral, tehakse ettepanek kehtestada EKP või liikmesriigi keskpangaga sõlmitud tagatud tehingute puhul tagasipööramismehhanismist loobumise võimalus, kui need tehingud vastavad järgmistele tingimustele: i) kõrge krediitkvaliteediga likviidsed varad vähemalt ühel tehingu poolel ja ii) tähtaegumine järgmise 30 kalendripäeva jooksul. Loobumise suhtes kohaldataks asjakohaseid kaitsemeetmeid ja selleks on vaja pädeva asutuse eelnevat heakskiitu pärast konsulteerimist tehingu vastaspooleks oleva keskpangaga, ja kui see keskpank on eurosüsteemi keskpank, ka EKPga, et vältida võimalikku arbitraaži ja negatiivseid stiimuleid krediitiasutuste jaoks. Lisaks tehakse likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse paremini Baseli pangajärelevalve komitee standardiga kooskõlla viimiseks ettepanek jätta tuletistehingute kaudu saadud tagatised tagasipööramismehhanismi kohaldamisalast välja.

Viimane sisuline muudatus puudutab uute lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpäberistamise kriteeriumide lisamist likviidsuskatte nõuet käsitlevasse delegeeritud määrusesse. Konkreetselt tehakse ettepanek arvestada lihtsaid, läbipaistvaid ja standarditud väärtpäberistamisi 2B tasandi kõrge krediitkvaliteediga likviidsete varadena, kui need vastavad likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artiklis 13 sätestatud

¹⁰ Likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse artikli 2 lõike 3 punkt aa.

¹¹ Minimaalse emissioonimahu nõuet kohaldatakse pandikirjade, äriühingu võlakirjade ja väärtpäberistamiste puhul, kuid ei kohaldata sularaha, riigivõlakirjade ja keskpanga varade puhul. Baseli pangajärelevalve komitee standardiga ei ole sellist nõuet ette nähtud.

¹² Tagasipööramismehhanismi eesmärk on arvutada 2A ja 2B tasandi kõrge krediitkvaliteediga likviidsete varade ülemmäärad likviidsuspuhvris. Likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse kohaselt tuleb krediitiasutuse kõrge krediitkvaliteediga likviidsete varade summa arvutamiseks tagasi pöörata tehingud, mis tähtaeguvad järgmise 30 kalendripäeva jooksul, juhul kui kõrge krediitkvaliteediga likviidseid varasid vahetatakse vähemalt ühel tehingu poolel.

tingimustele. Lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise määru¹³ on sätestatud sellise väärtpaberistamise kriteeriumid. Ettepaneku kohaselt asendatakse enamik likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud määru¹³ sätestatud kriteeriume viitega lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise määru¹³le. Alles jäetak¹³ likviidsusele eriomased kriteeriumid (nagu emissioonimahu, aluspositsiooni liikide või krediidireitinguga seotud kriteeriumid).

Lisaks tehakse ettepanek mitme praeguse nõude täpsustamiseks.

1.3. Mõjuhindang

Sisuliste muudatuste piiratud ulatust arvesse võttes ei tehta ettepanekut üksikasjaliku mõjuhindangu tegemiseks. Kavandatud muudatuste mõju kõrgetasemeline analüüs on esitatud allpool.

Kavandatud muudatuse mõju repotehingutest, pöördrepotehingutest ja tagatise vahetustehingutest tulenevatele vahendite välja- ja sissevooludele peaks olema suhteliselt neutraalne või väheoluline¹⁴.

Keskpankades hoitavate teatavate reservide käsitlemise mõju peaks samuti olema minimaalne, sest nende reservide maht on piiratud. Lisaks piiraks mõju veelgi ettepanekus ette nähtud kaitsemeede, nimelt asjaolu, et kõnealune käsitlemine piirduks likviidsete varadega, mida kasutatakse likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks stressiperioodil asjaomases valuutas.

Kavandatav minimaalse emissioonimahu nõudest loobumine teatavate kolmanda riigi likviidsete varade puhul parandaks konsolideeritud tasandil mõnevõrra liiduvälise äritegevusega seotud likviidsuspositsiooni. Parandamise maht oleks ilmselt piiratud, sest i) kavandatud loobumine mõjutaks põhimõtteliselt¹⁵ üksnes muid kui 1. tasandi likviidseid varasid, mis võivad moodustada likviidsuspuhvr¹⁵ist kuni 40 %, ii) aktsepteeritavate kolmanda riigi likviidsete varade summa ei saaks ületada neid varasid hoidvast tütarettevõtjast tulenevate likviidsete vahendite netoväljavoolu stressiperioodil asjaomases valuutas ning iii) loobumiseks kvalifitseeruvad varad peaksid olema likviidsed ELi nõuete kohaselt ja vastama kohalikele likviidsuskatte nõuetele.

Tuletistehingute kaudu saadud tagatiste tagasipööramismehhanismi kohaldamisalast välja jätmine ei avaldada eeldatavasti likviidsuskatte nõude suurusele kuigi suurt mõju ning EKP või liikmesriigi keskpangaga sõlmitud tagatud tehingute puhul kehtestatud erand sõltub pädevate asutuste otsusest. Seda tagasipööramist võetakse arvesse üksnes kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varade ülemmäärade kohaldamiseks likviidsuspuhvr¹⁵is.

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35–80).

¹⁴ Repotehingute puhul seisneb muudatus peamiselt ümbersõnastamises. Pöördrepotehingute puhul – jättes kõrvale ületagatuse ja eeldades, et väärtpaberi turuväärtus vastab laenuks antud sularahale – võrdub väärtpaberi likviidsuse väärtus laenuks antud sularahaga, millest on maha arvatud asjaomane väärtuskärbe. Tagatise vahetustehingud on vähem levinud.

¹⁵ 1. tasandi varade suhtes ei kohaldata minimaalse emissioonimahu nõuet, välja arvatud pandikirjade puhul. 1. tasandi pandikirjade suhtes kohaldatakse küll minimaalse emissioonimahu nõuet, kuid kolmanda riigi pandikirjad ei kvalifitseeru 1. tasandi varaks.

Mis puudutab kooskõlastamist lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise määratlusega, siis on mõju eeldatavasti üsna väike, kuna likviidsete varadena hoitavate väärtpaberistamiste kogusumma on 2B tasandi varadele likviidsuspuhvril kohaldatava ülemmäära ja hajutamismõnede tõttu piiratud.

Kavandatud täpsustuste mõju võib pidada olematuks või väheoluliseks.

2. LIKVIIDSUSKATTE NÕUET KÄSITLEVAT DELEGEERITUD MÄÄRUST MUUTVA DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

Liikmesriikide ekspertidega korraldati mitu kohtumist, et arutada kavandatud õigusakti tehnilise mõju üle. Nendel kohtumistel osalesid vaatlejana Euroopa Parlamendi töötajad ja need kohtumised aitasid tagada sõnastuse tehnilise usaldusväärsuse.

Kuigi a) enamik sõnastuse muudatusi on mittesisulised (st üksnes täpsustatakse olemasolevaid nõudeid) ja b) sisulised muudatused on suhteliselt väikesed, korraldas komisjon ametliku konsultatsiooni sidusrühmadega parema õigusloome portaali kaudu ning konsulteeris panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühmaga. Mõlema konsultatsiooni kaudu sai komisjon kokku üle 30 vastuse, mis andsid väärtusliku panuse delegeeritud määruse eelnõu ettepaneku parandamisse.

Saadud tagasiside tulemusel loobuti mõnest kavandatud muudatusest ja otsustati jääda likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse praeguste sätete juurde. Näiteks võib tuua jaehoiuste määratluse, mille puhul suurem osa vastajaid kritiseeris „omavahel seotud klientide“ kontseptsiooni sissetoomist, pidades seda ebapiisavaks likviidsusriski seisukohast, samuti rakendamise keerukuse (eelkõige andmete kättesaadavust tingituna) tõttu. See määratlus jäeti seejärel tekstist välja, et kapitalinõuete määruse määratlusi mitte korrata. Samal põhimõttel jäeti välja pädevate asutuste õigus keelduda kvalifitseeruvate kolmanda riigi likviidsete varade likviidsuspuhvril arvestamisest, sest vastajad leidsid, et nii oleks tagatud likviidsuskatte nõude ühtlustatud kohaldamine ELi tasandil ja et praegused kaitsemeetmed on kolmanda riigi varade likviidsuspuhvril arvestamisel juba piisavad. Lisaks jäeti välja ettepanek aktsepteerida kolmanda riigi avaliku sektori asutuste emiteeritud varasid teatud tingimustel 1. tasandi varadena, sest mitu vastajat osutas, et kavandatud käsitus ei olnud kooskõlas Baseli pangajärelevalve komitee standardiga ja oli seega vastuolus väljendatud kavatsusega viia likviidsuskatte nõuet käsitlev delegeeritud õigusakt selle standardiga paremini kooskõlla. Lisaks märkis mitu vastajat, et vahendava krediitdiasutuse kaudu saadud tugilaenude sissevoolu käsitlemise kavandatud muudatustega laiendatakse märkimisväärselt praeguse käsitluse kohaldamisala ja sellist laiendamist ei ole piisavalt põhjendatud. Kuna kavandatud muudatuste eesmärk ei olnud kohaldamisala laiendamine, jäeti need samuti välja. Samal põhimõttel loobuti algsest kavatsusest kustutada viide likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud õigusakti artiklile 26 seoses vastastikuses sõltuvuses olevate vooludega vahendite sissevoolu ülempiiri kohaldamisest vabastamise kontekstis, sest vastajad tõid välja, et sellega kaasneks kohaldamisala põhjendamatu laiendamine. Lisaks kustutati väljavoolu arvutuskäik võimaliku topeltarvestuse korral, sest mitu vastajat tõi välja, et see oli segane ja tegelikult ei olnud head põhjust selle kehtestamiseks väljavoolude puhul, kui sissevoolude ja likviidsete varade jaoks samaväärset sätet ei kehtestata.

Saadud tagasiside tulemusel muudeti ettepaneku teksti mitmes kohas selgemaks, sh näiteks seda, kuidas käsitletakse reserve, mida hoitakse kolmanda riigi keskpangas, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiaid ja osakuid ning tagatud tehinguid ja tagatise vahetustehinguid.

Kõik kommentaarid lõplikus versioonis ei kajastu. Mitmes sellises kommentaaris loetletud muudatused poleks olnud kooskõlas ettepaneku eesmärgiga, st sooviga teha likviidsuskatte nõuet käsitlevas delegeeritud õigusaktis võimalikult vähe sisulisi muudatusi ja piirduda peamiselt sellega, mis on vajalik paremaks Baseli standardiga kooskõlla viimiseks ja mõne tehnilise vea parandamiseks.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Võttes arvesse kehtiva likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse muudatuste väikest arvu, tehakse ettepanek võtta vastu selle määruse muudatused, mitte uus terviktekst. Seeläbi saaks säilitada algse likviidsuskatte nõuet käsitleva delegeeritud määruse struktuuri. Vastavalt kapitalinõuete määruse artiklile 462 on komisjonil õigus vaadata delegeeritud määrus läbi määramata aja jooksul.

4. AJAKAVA JA MENETLUS

Pärast vastuvõtmist analüüsivad delegeeritud määrust Euroopa Parlament ja nõukogu.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

13.7.2018,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta,¹ eriti selle artiklit 460,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/61² tuleks muuta, et viia see paremini kooskõlla rahvusvaheliste standarditega ja soodustada tõhusamat likviidsusjuhtimist krediidasutustes.
- (2) Eelkõige selleks et võtta piisavalt arvesse krediidasutuste tegevust kolmandates riikides, tuleks loobuda kolmandas riigis asuva tütarettevõtja hoitavate varade suhtes minimaalse emissioonimahu nõude kohaldamisest, et selliseid varasid saaks kajastada konsolideerimise eesmärgil. Vastasel juhul võib emaettevõtjal tekkida konsolideeritud tasandil likviidsuse varade puudujääk, kuna kolmandas riigis asuvast tütarettevõtjast tulenev likviidsusnõue sisalduks konsolideeritud likviidsusnõudes, kuid varade suhtes, mida see tütarettevõtja hoiab oma likviidsusnõude täitmiseks selles kolmandas riigis, konsolideeritud likviidsusnõuet ei kohaldataks. Siiski tuleks kolmandas riigis asuva tütarettevõtja varasid aktsepteerida ainult sellises ulatuses, mis vastab sellest tütarettevõtjast tuleneva likviidsuse vahendite netoväljavoolule stressiperioodil samas valuutas, milles varad on nomineeritud. Nagu kõigi muude kolmanda riigi varade puhul, peaksid ka need varad olema arvessevõetavad ainult siis, kui need kvalifitseeruvad likviidsusteks varadeks selle kolmanda riigi õigusnormide kohaselt.
- (3) Tõdetakse, et keskpangad saavad pakkuda likviidsust oma riigi valuutas ja et keskpankade krediidireiting on likviidsuse eesmärgil vähem oluline kui maksejõulisuse eesmärgil. Seetõttu ja selleks et viia delegeeritud määruse (EL)

¹ ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

² Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

2015/61 eeskirjad paremini kooskõlla rahvusvahelise standardiga ja tagada rahvusvaheliselt tegutsevatele krediitiasutustele võrdsed tingimused, peaksid reservid, mida liidu krediitiasutuse kolmandas riigis asuv tütarettevõtja või filiaal hoiab sellise kolmanda riigi keskpangas, millele krediitkvaliteeti hindav määratud asutus ei ole andnud krediitkvaliteedi astmele 1 vastavat krediitkvaliteedi hinnangut, peaksid teatavate tingimuste täitmise korral kvalifitseeruma 1. tasandi likviidseteks varadeks. Konkreetselt tuleks neid reserve pidada kvalifitseeruvaks, kui krediitiasutus võib need mis tahes ajal stressiperioodi jooksul välja võtta ja lisaks on sellise väljavõtmise tingimused kindlaks määratud asjaomase kolmanda riigi järelevalveasutuse ja selle keskpanga, kus reserve hoitakse, vahelises lepingus või kolmanda riigi asjaomastes eeskirjades. Siiski peaks neid reserve olema võimalik kajastada 1. tasandi varana üksnes eesmärgiga katta likviidsete vahendite netoväljavoolu stressiperioodil samas valuutas, milles reservid on nomineeritud.

- (4) Asjakohane on arvesse võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/2402¹⁶. Kõnealune määrus sisaldab kriteeriume, mille alusel määratakse kindlaks, kas väärtpaberistamist saab pidada lihtsaks, läbipaistvaks ja standarditud väärtpaberistamiseks. Kuna need kriteeriumid tagavad lihtsate, läbipaistvate ja standarditud väärtpaberistamiste hea kvaliteedi, tuleks neid kasutada ka selleks, et määrata kindlaks, millised väärtpaberistamised on kõrge krediitkvaliteediga likviidsed varad likviidsuskatte nõude arvutamise eesmärgil. Kui väärtpaberistamised vastavad lisaks delegeeritud määruses (EL) 2015/61 juba sätestatud ja nende likviidsusomadustest sõltuvatele kriteeriumide ka kõikidele määruse (EL) 2017/2402 nõuetele, peaksid need seega olema delegeeritud määruse (EL) 2015/61 kohaldamisel aktsepteeritavad 2B tasandi varadena.
- (5) Delegeeritud määruse (EL) 2015/61 rakendamine ei peaks takistama rahapoliitika tulemuslikku ülekandumist majandusse. Tehinguid EKPga või liikmesriigi keskpangaga suurte pingete korral eeldatavasti pikendatakse. Seega peaks pädevatel asutustel olema võimalik loobuda likviidsuspuhvri arvutamiseks kasutatava tagasipööramismehhanismi rakendamisest EKP või liikmesriigi keskpangaga sõlmitud tagatud tehingute puhul, kui tehingu vähemalt ühel poolel on tegemist kõrge krediitkvaliteediga likviidsete varadega ja tehingud tähtaeguvad järgmise 30 kalendripäeva jooksul. Siiski tuleks nõuda, et pädevad asutused konsulteeriks enne loobumiseks nõusoleku andmist tehingu vastaspooleks oleva keskpangaga, ja kui see keskpang on eurosüsteemi keskpang, ka EKPga. Lisaks tuleks loobumiseks nõusoleku andmise suhtes kohaldada asjakohaseid kaitsemeetmeid, et vältida võimalikku õiguslikku arbitraaži ja negatiivseid stiimuleid krediitiasutuste jaoks. Samuti tuleks tuletistehingute kaudu saadud tagatised tagasipööramismehhanismi kohaldamisalast välja jätta, et ühtlustada liidu eeskirjad veelgi rohkem Baseli pangajärelevalve komitee kehtestatud rahvusvahelise standardiga.
- (6) Lisaks tuleks repotehingutest, pöördrepotehingutest ja tagatise vahetustehingutest tulenevate vahendite välja- ja sissevoolude käsitlemine viia täielikult kooskõlla Baseli pangajärelevalve komitee kehtestatud rahvusvahelise standardi kohase likviidsuskattekordaja käsitlemisega. Konkreetselt peaks väljaminevate rahavoogude

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35).

arvutus olema otseselt seotud tehingu pikendamismääraga (mis on vastavuses antud tagatise väärtuskärpega, mida kohaldatakse sularahakohustuse suhtes, nagu on ette nähtud Baseli pangajärelevalve komitee standardis), mitte aluseks oleva tagatise likviidsuse väärtusega.

- (7) Kuna praktikas on ette tulnud lahknevaid tõlgendusi, on oluline täpsustada mitut delegeeritud määruse (EL) 2015/61 sätet, eriti neid, mis käsitlevad likviidsuskatte nõude täitmist; puhvrise kvalifitseerumist kokkuleppimata krediitiliinide alusel rahastamise saamiseks kättesaadavasse keskpanga hallatavasse kogumisse kuuluvate varade puhul, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ning koostöövõrgustike, krediitiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemide hoiuste ja muude rahaliste vahendite puhul; muudest toodetest ja teenustest tulenevate täiendavate likviidsete vahendite väljavoolude arvutamist; grupisiseste krediidi- ja likviidsuslimitide eeliskohtlemise võimaldamist; lühikese positsiooni kohtlemist ning järgmise 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvatest väärtpaperitest tulenevate rahaliste vahendite arvessevõtmist.

- (8) Seepärast tuleks delegeeritud määrust (EL) 2015/61 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/61 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 2 lõikes 3 asendatakse punkt a järgmisega:

„a) kolmanda riigi varasid, mida hoiab kolmandas riigis asuv tütarettevõtja, võib aktsepteerida konsolideerimise eesmärgil likviidsete varadena, kui need kvalifitseeruvad likviidseteks varadeks selliste kolmanda riigi õigusaktide kohaselt, millega kehtestatakse likviidsuskatte nõue, ja vastavad ühele järgmistest tingimustest:

- i) varad vastavad kõikidele käesoleva määruse II jaotises sätestatud nõuetele;
- ii) varad ei vasta käesoleva määruse II jaotises emissioonimahu suhtes sätestatud erinõudele, kuid vastavad kõikidele selle jaotise ülejäänud nõuetele.

Punkti ii alusel aktsepteeritavaid varasid võib aktsepteerida ainult sellise summa ulatuses, mis vastab sellest tütarettevõtjast tulenevale likviidsete vahendite netoväljavoolule stressiperioodil vara nomineerimise valuutas;“.

- (2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

- (a) punktid 8 ja 9 jäetakse välja;
- (b) punkt 11 asendatakse järgmisega:

„11. „stress“ – krediidasutuse maksevõime- või likviidsuspositsiooni järsk või tõsine halvenemine, mis on tingitud turutingimuste või idiosünkraatiliste tegurite muutusest ja mille tulemusel tekib märkimisväärne oht, et krediidasutus ei suuda täita tähtjaks oma kohustusi, mille täitmise tähtaeg on järgneva 30 kalendripäeva jooksul;“.

(3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Krediidasutused arvutavad ja jälgivad likviidsuskattekindajad aruandlusvaluutas kõikide kirjete puhul olenemata sellest, mis valuutas need on tegelikult nomineeritud.

Lisaks sellele arvutavad ja jälgivad krediidasutused teatavate kirjete puhul eraldi likviidsuskattekindajad järgmiselt:

- a) kirjete puhul, mille kohta esitatakse eraldi aruanded muus valuutas kui aruandlusvaluuta kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 415 lõikega 2, arvutavad ja jälgivad krediidasutused eraldi likviidsuskattekindajad selles muus valuutas;
- b) aruandlusvaluutas nomineeritud kirjete puhul, kui muudes valuutades kui aruandlusvaluuta nomineeritud kohustuste koondsumma on võrdne 5 %ga krediidasutuse kogukohustustest või suurem, välja arvatud regulatiivne kapital ja bilansivälised kirjed, arvutavad ja jälgivad krediidasutused eraldi likviidsuskattekindajad aruandlusvaluutas.

Krediidasutused teatavad pädevale asutusele likviidsuskattekindaja vastavalt komisjoni rakendusmäärusele (EL) nr 680/2014.“;

c) lisatakse lõige 6:

„6. Krediidasutused ei arvesta likviidseid varasid, vahendite sissevoolusid ja väljavoolusid topelt.“

(4) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Varad on omand, õigus või huvi, mida hoiab krediidasutus või mis kuuluvad punktis a osutatud kogumisse ja mis ei ole mingil viisil koormatud. Selle kohaldamisel arvatakse vara olevaks koormamata juhul, kui selle suhtes ei kohaldata mingeid õiguslikke, lepingulisi, regulatiivseid või muid piiranguid, mis takistavad krediidasutusel sellise vara likvideerimist, müümist, ülekandmist, määramist või üldiselt võõrandamist kohese müügi või repolepingu kaudu järgneva 30 kalendripäeva jooksul. Koormamata varadena käsitatakse järgmisi varasid:

- (a) kogumisse kuuluvad varad, mis on kättesaadavad koheseks kasutamiseks tagatisena, et saada täiendavat rahastamist krediidasutusele kättesaadavate kokkulepidel, kuid veel rahastamata krediidiliinide alusel,

või kui kogumit haldab keskpank, siis krediidasutusele kättesaadavate kokkuleppimata ja veel rahastamata krediidiliinide alusel. See punkt hõlmab varasid, mille krediidasutus on paigutanud koostöövõrgustiku või krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi keskasutusse. Krediidasutused eeldavad, et kogumisse kuuluvad varad on koormatud suurenevas likviidsuse järjekorras, võttes aluseks 2. peatüki kohase likviidsuse vahendite liigituse ja alustades varadest, mida likviidsuspuhvri puhul ei aktsepteerita;

- (b) varad, mille krediidasutus on saanud krediidiriski maandamise eesmärgil tagatisena pöördrepotehingute ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute puhul ning mida krediidasutus võib võõrandada.“;

- (b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

- i) punkt a asendatakse järgmisega:

- „a) teine krediidasutus, välja arvatud juhul, kui on täidetud üks või mitu järgmistest tingimustest:

- i) emitent on artikli 10 lõike 1 punktis c või artikli 11 lõike 1 punktis a või b osutatud avaliku sektori asutus;

- ii) vara on artikli 10 lõike 1 punktis f või artikli 11 lõike 1 punktis c või d või artikli 12 lõike 1 punktis e osutatud pandikiri;

- iii) vara kuulub artikli 10 lõike 1 punktis e kirjeldatud kategooriasse;“;

- ii) punkt g asendatakse järgmisega:

- „g) mis tahes muu üksus, kes teostab oma peamise majandustegevusena ühte või enamat direktiivi 2013/36/EL I lisas loetletud tegevust. Käesoleva artikli kohaldamisel ei peeta väärtpaberistamise eriotstarbelisi ettevõtjaid kuuluvaks käesolevas punktis osutatud üksuste hulka.“;

- (c) lõikele 7 lisatakse punkt aa:

- „aa) artikli 10 lõike 1 punktis d osutatud nõuded keskvalitsuse vastu;“.

- (5) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 teise lõigu punkti a alapunkt ii asendatakse järgmisega:

- „ii) artikli 10 lõike 1 punktides b ja d osutatud nõuded keskpankade vastu;“;

- (b) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

- „b) kehtestades sisemised süsteemid ja kontrollimeetmed, et anda likviidsuse juhtimise funktsioonile tegelik tegevuslik kontroll ja õigus muuta

likviidsed varad rahaks mis tahes ajal 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul ja saada juurdepääs tingimuslikele rahalistele vahenditele, minemata otseselt vastuollu olemasolevate äri- või riskijuhtimisstrateegiatega. Eelkõige ei kaasata vara likviidsuspuhvrise juhul, kui vara rahaks muutmine ilma asendamiseta 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul kõrvaldaks riskimaanduse, mille tulemusel tekiks krediidasutuse sisemisi piiranguid ületav avatud riskipositsioon;“.

(6) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkti b alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii) reservid, mida krediidasutus hoiab alapunktis i või ii osutatud keskpangas, tingimusel et krediidasutus võib sellised reservid mis tahes ajal stressiperioodi jooksul välja võtta ja et sellise väljavõtmise tingimused on kindlaks määratud krediidasutuse pädeva asutuse ja selle keskpanga, kus reserve hoitakse, vahelises lepingus või kolmanda riigi asjaomastes eeskirjades.

Käesoleva punkti kohaldamisel kehtib järgmine:

- kui reserve hoiab tütarettevõtjast krediidasutus, määratakse väljavõtmise tingimused kindlaks olenevalt olukorrast tütarettevõtjast krediidasutuse liikmesriigi või kolmanda riigi pädeva asutuse ja selle keskpanga, kus reserve hoitakse, vahelises lepingus või kolmanda riigi asjaomastes eeskirjades;
- kui reserve hoiab filiaal, määratakse väljavõtmise tingimused kindlaks olenevalt olukorrast filiaali asukohaks oleva liikmesriigi või kolmanda riigi pädeva asutuse ja selle keskpanga, kus reserve hoitakse, vahelises lepingus või kolmanda riigi asjaomastes eeskirjades;“;

(b) lõike 1 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) järgmised varad:

- i) varad, milleks on sellise kolmanda riigi keskvalitsuse või keskpanga vastu olevad või tema poolt garanteeritud nõuded, kellele krediidikvaliteeti hindav määratud asutus ei ole andnud krediidikvaliteedi astmele 1 vastavat krediidikvaliteedi hinnangut kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 114 lõikega 2;
- ii) reservid, mida krediidasutus hoiab alapunktis i osutatud keskpangas, tingimusel et krediidasutus võib sellised reservid mis tahes ajal stressiperioodi jooksul välja võtta ja et sellise väljavõtmise tingimused on kindlaks määratud selle kolmanda riigi pädevate asutuste ja selle keskpanga, kus reserve hoitakse, vahelises lepingus või selle kolmanda riigi asjaomastes eeskirjades.

Alapunkti ii kohaldamisel kehtib järgmine:

- kui reserve hoiab tütarettevõtjast krediidasutus, määratakse väljavõtmise tingimused kindlaks tütarettevõtjast krediidasutuse kolmanda riigi

pädeva asutuse ja selle keskpanga, kus reserve hoitakse, vahelises lepingus või kolmanda riigi asjaomastes eeskirjades;

- kui reserve hoiab filiaal, määratakse väljavõtmise tingimused kindlaks filiaali asukohaks oleva kolmanda riigi pädeva asutuse ja selle keskpanga, kus reserve hoitakse, vahelises lepingus või kolmanda riigi asjaomastes eeskirjades.

Selliste varade kogusumma, mis kuuluvad esimese lõigu alapunktide i ja ii alla ning on nomineeritud teatavas valuutas, mida krediidasutus võib aktsepteerida 1. tasandi varadena, ei või ületada summat, mis vastab krediidasutuse likviidsete vahendite netoväljavoolule stressiperioodil samas valuutas.

Kui esimese lõigu alapunktide i ja ii alla kuuluvad varad on osaliselt või täielikult nomineeritud valuutas, mis ei ole asjaomase kolmanda riigi omavaluuta, võib krediidasutus aktsepteerida neid varasid 1. tasandi varadena ainult mahu, mis vastab sellisele osale krediidasutuse likviidsete vahendite netoväljavoolust stressiperioodil selles välisvaluutas, mis on seotud krediidasutuse tegevusega riigis, kus likviidsusrisk võetakse;“;

- (c) lõike 1 punkti f alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustele, või kui pädev asutus kohaldab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 viimase lõigu kohast osalist loobumist, selles lõigus osutatud tingimustele;“;

- (d) lõige 2 asendatakse järgmisega:

- „2. Lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjade turuväärtuse suhtes kohaldatakse vähemalt 7 % suurust väärtuskärbet. Välja arvatud seoses ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiate ja osakutega artikli 15 lõike 2 punktides b ja c sätestatud juhtudel, ei pea ülejäänud 1. tasandi varade suhtes väärtuskärbet kohaldama.“

- (7) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 punkti c alapunkt ii asendatakse järgmisega:

- „ii) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustele, või kui pädev asutus kohaldab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 viimase lõigu kohast osalist loobumist, selles lõigus osutatud tingimustele;“;

- (b) lõike 1 punkti d alapunkt iv asendatakse järgmisega:

- „iv) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustele, või kui pädev asutus kohaldab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 viimase lõigu kohast osalist loobumist, selles lõigus osutatud tingimustele;“;

(8) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 12 lõike 1 punktis a osutatud varaga tagatud väärtpaberitest tulenevad riskipositsioonid kvalifitseeruvad 2B tasandi väärtpaberistamistena, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) nimetust „lihtne, läbipaistev ja standarditud“ või nendele omadustele otseselt või kaudselt osutavat nimetust on lubatud väärtpaberistamise kohta kasutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2402* kohase väärtpaberistamise korral ning kasutamine toimub sellega kooskõlas;
- b) käesoleva artikli lõikes 2 ja lõigetes 10–13 sätestatud kriteeriumid on täidetud.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35).“;

(b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punktid a ja b asendatakse järgmisega:

- a) „krediidikvaliteeti hindav määratud asutus on andnud krediidikvaliteedi hinnangu, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 264 kohaselt krediidikvaliteedi astmele 1, või lühiajalise krediidikvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediidikvaliteedi astmele;“
- b) „positsiooni puhul on tegemist kõige kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeria või seeriatega ja kõige kõrgem nõudeõiguse järk säilib kogu tehingu kehtivusaja jooksul. Sel eesmärgil loetakse väärtpaberistamise seeriat olevaks kõige kõrgema nõudeõiguse järguga, kui pärast täitmisele pööramise teate, ja kui see on kohaldatav, siis kiirendatud menetluse teate kättetoimetamist ei ole väärtpaberistamise seeria põhisumma- ja intressimaksete saamise seisukohast allutatud sama väärtpaberistamise tehingu või skeemi teistele seeriatele, võtmata vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 242 lõikele 6 arvesse intressimäära- või valuutatuletislepingutest tulenevaid tasumisele kuuluvaid summasid, teenustasusid ja muid sarnaseid makseid;“;

ii) punktid c–f ja h–k jäetakse välja;

iii) punkti g muudetakse järgmiselt:

- a) sissejuhatav lõik asendatakse järgmisega:

„väärtpaberistamise positsioon on tagatud aluseks olevate riskipositsioonide kogumiga ja kõik need aluseks olevad riskipositsioonid kuuluvad ainult ühte järgmistest alakategooriatest või hõlmavad nii alapunktis i kui ka alapunktis ii osutatud eluasemelaene:“;

b) alapunkt iv asendatakse järgmisega:

„iv) autolaenu- ja -liisingud, mis on antud liikmesriigis asutatud või selle residendiks olevatele laenu- või liisinguvõtjatele. Sel eesmärgil hõlmavad autolaenu- ja -liisingud laenu- ja liisinguid, mis on antud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/46/EÜ** artikli 3 punktides 11 ja 12 määratletud mootorsõidukite ja haagiste, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 167/2013*** osutatud põllu- või metsamajanduslike traktorite, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 168/2013**** osutatud kaherattaliste mootorrataste ja kolmerattaliste mootorsõidukite või direktiivi 2007/46/EÜ artikli 2 lõike 2 punktis c osutatud roomiksõidukite rahastamiseks. Sellised laenu- ja liisingud võivad hõlmata abitegevusena pakutavaid kindlustus- ja hooldustooteid või sõidukite täiendavaid osi ning liisingu puhul liisitud sõidukite jääkväärtust. Kõik kogumisse kuuluvad laenu- ja liisingud peavad olema tagatud väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja kasuks sõidukile seatud esimese järjekoha koormatise või tagatise või asjakohase garantiiga, näiteks omandiõiguse säilitamise sättega;

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT L 263, 9.10.2007, lk 1).

*** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. veebruari 2013. aasta määrus (EL) nr 167/2013 põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 1).

**** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2013. aasta määrus (EL) nr 168/2013 kahe-, kolme- ja neljarattaliste sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 52).“;

(c) lõiked 3–9 jäetakse välja.

(9) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kui krediitiasutus ei ole teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, peab ta alusvarade likviidsuse taseme kindlaksmääramisel ja neile asjakohase väärtuskärpe määramisel eeldama, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib

likviidsetesse varadesse maksimaalse volituste kohaselt lubatud summa samas kasvavas järjekorras, nagu likviidsed varad on lõike 2 kohaldamise eesmärgil liigitatud, alustades lõike 2 punktis h osutatud likviidsetest varadest, kuni koguinvesteeringute ülemmäära saavutamiseni.“;

- (b) lõikele 4 lisatakse järgmine lõik:

„Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakute turuväärtuse ja väärtuskärbete kindlaksmääramiseks ettevõtja depositooriumi või ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja tehtavate arvutuste õigsust peab vähemalt kord aastas kinnitama välisaudiitor.“

- (10) Artikkel 16 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 16

Hoiused ja muu rahastamine koostöövõrgustikes ning krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemides

1. Kui krediidasutus kuulub liikmesriigis kas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 osutatud liiki krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, võrgustikku, mille suhtes saaks kohaldada kõnealuse määruse artiklis 10 sätestatud erandit, või koostöövõrgustikku, võib krediidasutuse poolt keskasutuses hoitavaid nõudmiseni hoiuseid käsitada likviidsete varadena, välja arvatud juhul, kui hoiuseid saav keskasutus käsitab neid tegevushoiustena. Kui hoiuseid käsitatakse likviidsete varadena, käsitatakse neid kooskõlas ühega järgmistest sätetest:
 - (a) kui siseriikliku õiguse või õiguslikult siduvate dokumentide kohaselt, mida kohaldatakse skeemi või võrgustiku suhtes, on keskasutus kohustatud hoidma hoiuseid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetes varades või investeerima neid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetesse varadesse, siis käsitatakse hoiuseid käesoleva määruse kohaselt sama tasandi või kategooria likviidsete varadena;
 - (b) kui keskasutus ei ole kohustatud hoidma hoiuseid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetes varades või investeerima neid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetesse varadesse, siis käsitatakse hoiuseid käesoleva määruse kohaselt 2B tasandi varadena ja nende jääksumma suhtes kohaldatakse vähemalt 25 % suurust väärtuskärbet.
2. Kui liikmesriigi õiguse või õiguslikult siduvate dokumentide kohaselt, mida kohaldatakse ühe lõikes 1 kirjeldatud skeemi või võrgustiku suhtes, on krediidasutusel 30 kalendripäeva jooksul juurdepääs keskasutusest või mõnest teisest samasse võrgustikku või skeemi kuuluvast krediidasutusest või investeerimisühingust saadavatele kasutamata likviidsetele vahenditele, siis käsitatakse selliseid vahendeid 2B tasandi varadena, tingimusel et need ei ole tagatud likviidsete varadega ja neid ei käsitleta vastavalt artiklile 34. Likviidsete vahendite kasutamata siduva põhisumma suhtes kohaldatakse vähemalt 25 % suurust väärtuskärbet.“

- (11) Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 sätestatud nõudeid kohaldatakse pärast selliste tagatud rahastamistehingute, tagatud laenuandmistehingute või tagatise vahetustehingute poolt, kus kasutatakse vähemalt ühel tehingu poolel likviidseid varasid ja mis tähtaeguvad 30 kalendripäeva jooksul, likviidsete varade seisule avaldatava mõju arvessevõtmiseks tehtavat korrigeerimist, mis tehakse mis tahes kohaldatavate väärtuskärbete mahaarvamise järel, tingimusel et krediidiasutus täidab artiklis 8 sätestatud tegevusnõudeid.“;

- (b) lisatakse lõige 4:

„4. Pädev asutus võib igal üksikjuhul eraldi loobuda täielikult või osaliselt lõigete 2 ja 3 kohaldamisest ühe või mitme tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu või tagatise vahetustehingu suhtes, milles kasutatakse vähemalt ühel tehingu poolel likviidseid varasid ja mis tähtaeguvad 30 kalendripäeva jooksul, juhul kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- (a) tehingu(te) vastaspool on EKP või liikmesriigi keskpank;
- (b) esinevad erandlikud asjaolud, mis tekitavad ühe või mitme liikmesriigi pangandussektorit mõjutava süsteemse riski;
- (c) pädev asutus on enne loobumiseks nõusoleku andmist konsulteerinud tehingu või tehingute vastaspooleks oleva keskpangaga, ja kui see keskpank on eurosüsteemi keskpank, ka EKPga.“;

- (c) lisatakse lõige 5:

„5. EBA esitab komisjonile [hiljemalt 2 aastat pärast käesoleva delegeeritud määruse jõustumist] aruande lõigetes 2–4 sätestatud tagasipööramismehhanismi tehnilise sobivuse kohta ja selle kohta, kui võrd tõenäoline on, et see võiks kahjustada liidus asutatud krediidiasutuste äri- ja riskiprofiili, finantsturgude stabiilsust ja nõuetekohast toimimist, majandust või rahapoliitika tulemuslikku ülekandumist majandusse. Selles aruandes hinnatakse lõigetes 2–4 sätestatud tagasipööramismehhanismi muutmise võimalikkust, ja kui EBA leiab, et praegune tagasipööramismehhanism ei ole tehniliselt sobiv või mõjub kahjustavalt, tuleks aruandes soovitada alternatiivseid lahendusi ja hinnata nende mõju.

Komisjon võtab eelmises lõigus osutatud EBA aruannet arvesse määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 460 antud õiguse kohaselt muude delegeeritud õigusaktide koostamisel.“

- (12) Artikkel 21 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 21
Tuletistehingute tasaarvestamine

1. Krediidiasutused arvutavad määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingute ja krediidituletisinstrumentide puhul 30 kalendripäeva pikkuse perioodi jooksul oodatavad likviidsete vahendite sisse- ja väljavoolud vastaspoolte kaupa netopõhiselt, tingimusel et on sõlmitud kõnealuse määruse artiklis 295 sätestatud tingimustele vastavad kahepoolsed tasaarvestuskokkulepped.

2. Erandina lõikest 1 arvutavad krediidiasutused sellistest valuutatuletistehingutest, mille puhul põhisummade täies ulatuses vahetamine toimub samal ajal (või sama päeva jooksul), tulenevad raha välja- ja sissevoolud netopõhiselt, isegi kui need tehingud ei ole kaetud kahepoolse tasaarvestuskokkuleppega.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „netopõhiselt“ seda, et järgmise 30 kalendripäeva jooksul antavat või saadavat tagatist ei võeta arvesse. Järgmise 30 kalendripäeva jooksul saadava tagatise puhul seevastu tähendab „netopõhiselt“ seda, et seda tagatist ei võeta arvesse üksnes juhul, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

- a) tagatis on saamise ajal käsitatav käesoleva määruse II jaotise kohase likviidse varana;
- b) krediidiasutus on seaduslikult õigustatud ja oma tegevuse käigus võimeline saadavat tagatist uuesti kasutama.“

(13) Artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) stabiilsete jaehoiuste ja muude jaehoiuste jääksumma, mis on kindlaks määratud kooskõlas artiklitega 24 ja 25;

b) muude selliste kohustuste jäägid, mille tähtaeg saabub, mille väljamaksmist saab väljaandja või rahastaja nõuda või mis sisaldavad rahastaja ootust krediidiasutuse poolt võla tagasimaksmiseks järgneva 30 kalendripäeva jooksul ning mis on kindlaks määratud kooskõlas artiklitega 27, 28 ja 31a;“;

b) lisatakse lõige 3:

„3. Kooskõlas lõikega 1 likviidsete vahendite väljavoolu arvutamisel arvatakse sellest maha sellega artikli 26 kohaselt vastastikuses sõltuvuses olevad likviidsete vahendite sissevoolud.“

(14) Artikli 23 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused hindavad regulaarselt likviidsete vahendite väljavoolu tõenäosust ja võimalikku mahtu 30 kalendripäeva jooksul toodete ja teenuste

puhul, millele ei ole osutatud artiklites 27–31a ning mida need krediidasutused pakuvad või sponsoreerivad või mida võimalikud ostjad peaksid nendega seotuks. Kõnealused tooted ja teenused hõlmavad muu hulgas järgmist:

- (a) muud bilansivälised ja tingimuslikud rahastamiskohustused, sealhulgas mittesiduvad rahastamisvahendid;
- (b) kasutamata laenud ja ettemaksed suurklientidest vastaspooltele;
- (c) hüpoteeklaenud, mis on kokku lepitud, kuid mida ei ole veel kasutusse võetud;
- (d) krediitkaardid;
- (e) arvelduskrediit;
- (f) kavandatavad väljavoolud seoses seniste erakliendi- või suurliendilaenude pikendamise või uute erakliendi- või suurliendilaenude andmisega;
- (g) tuletisinstrumentidest tulenevad kohustused, välja arvatud määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingud ja krediitituletisinstrumentid;
- (h) kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud tooted.“

(15) Artikli 25 lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) hoiuse puhul on tegemist ainult interneti teel juurdepääsetava kontoga;“.

(16) Artikli 26 lõppu lisatakse järgmine lõige:

„Pädevad asutused teatavad EBA-le, millised krediidasutused võivad käesoleva määruse kohaselt väljavoolusid tasaarvestada vastastikuses sõltuvuses olevate sissevooludega. EBA võib nõuda täiendavaid dokumente.“

(17) Artiklit 28 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Krediidasutused korrutavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 192 punktides 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevad kohustused, mis tähtaeguvad 30 kalendripäeva jooksul:

- (a) 0 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 10 kohaselt 1. tasandi mis tahes kategooria likviidsete varadena, millele on osutatud artiklis 10, välja arvatud artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjadena;
- (b) 7 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 10 kohaselt artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;

- (c) 15 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 11 kohaselt artiklis 11 osutatud mis tahes 2A tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- (d) 25 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 13 kohaselt artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis i, ii või iv osutatud mis tahes 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- (e) 30 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 12 kohaselt artikli 12 lõike 1 punktis e osutatud 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- (f) 35 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 13 kohaselt artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis iii või v osutatud mis tahes 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- (g) 50 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 12 kohaselt artikli 12 lõike 1 punktis b, c või f osutatud mis tahes 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- (h) minimaalse väärtuskärpe protsendiga, mis määratakse kindlaks vastavalt käesoleva määruse artikli 15 lõigetele 2 ja 3, kui need on tagatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakutega, mis kvalifitseeruksid – kui neid ei kasutataks neis tehingutes tagatisena – käesoleva määruse artiklite 7 ja 15 kohaselt alusvaraks olevate likviidsete varadega sama tasandi likviidsete varadena;
- (i) 100 %ga, kui need on tagatud varadega, mis ei kuulu käesoleva lõigu punktide a–h alla.

Erandina esimesest lõigust on juhul, kui tagatud laenuandmistehingu või kapitaliturupõhise tehingu vastaspool on krediitiasutuse kodukeskpank, vahendite väljavoolu määr 0 %. Siiski kohaldatakse filiaali kaudu filiaali asukohaks oleva liikmesriigi või kolmanda riigi keskpangaga tehtavate tehingute korral 0 %-list vahendite väljavoolu määra üksnes juhul, kui filiaalil on keskpanga likviidsusliinidele sama juurdepääs, sh stressiperioodidel, nagu selles liikmesriigis või kolmandas riigis asutatud krediitiasutustel.

Erandina esimesest lõigust on muidu esimese lõigu kohaselt 25 %st kõrgema vahendite väljavoolu määra kohaldamist nõudvate tagatud laenuandmistehingute või kapitaliturupõhiste tehingute puhul vahendite väljavoolu määr 25 %, juhul kui tehingu vastaspool on võrdne vastaspool.

4. Järgmise 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvad tagatise vahetustehingud ja muud samalaadsed tehingud toovad kaasa vahendite väljavoolu, kui laenuks võetud vara suhtes kohaldatakse 2. peatüki alusel väiksemat väärtuskärbet kui laenuks antud vara suhtes. Vahendite väljavoolu arvutamiseks korrutatakse laenuks võetud vara turuväärtus kooskõlas lõikega 3 kindlaks määratud laenuks antud vara suhtes kohaldatava vahendite väljavoolu määra ja laenuks võetud vara suhtes kohaldatava vahendite väljavoolu määra vahega. Kõnealuses arvutuses kohaldatakse selliste varade suhtes, mis ei kvalifitseeru likviidseteks varadeks, 100 % suurust väärtuskärbet.

Erandina esimesest lõigust kohaldatakse juhul, kui tagatise vahetustehingu või muu samalaadse tehingu vastaspool on krediitiasutuse kodukeskpank, laenuks võetud vara turuväärtuse suhtes 0 % suurust vahendite väljavoolu määra. Siiski kohaldatakse filiaali kaudu filiaali asukohaks oleva liikmesriigi või kolmanda riigi keskpangaga tehtavate tehingute korral 0 %-list vahendite väljavoolu määra üksnes juhul, kui filiaalil on keskpanga likviidsusliinidele sama juurdepääs, sh stressiperioodidel, nagu selles liikmesriigis või kolmandas riigis asutatud krediitiasutustel.

Erandina esimesest lõigust kohaldatakse selliste tagatise vahetustehingute või muude samalaadsete tehingute puhul, mis nõuaksid esimese lõigu kohaselt 25 %st kõrgema vahendite väljavoolu määra kohaldamist, laenuks võetud vara turuväärtuse suhtes 25 % suurust vahendite väljavoolu määra, juhul kui tehingu vastaspool on võrdne vastaspool.“;

(b) lisatakse lõiked 7, 8 ja 9:

„7. Varade puhul, mis on võetud laenuks ilma tagatiseta ja mis tähtaeguvad järgmise 30 kalendripäeva jooksul, eeldatakse nende täies ulatuses väljavoolu, mis toob kaasa likviidsete varade 100 % suuruse väljavoolu, välja arvatud juhul, kui laenuks võetud varad kuuluvad krediitiasutusele ja need ei ole osaks tema likviidsuspuhvril.

8. Käesolevas artiklis tähendab „kodukeskpank“ üht järgmistest:

- (a) eurosüsteemi keskpank, kui krediitiasutuse päritoluliikmesriik on rahaühikuna kasutusele võtnud euro;
- (b) krediitiasutuse päritoluliikmesriigi keskpank, kui see liikmesriik ei ole rahaühikuna kasutusele võtnud eurot;
- (c) selle kolmanda riigi keskpank, kus krediitiasutus on asutatud.

9. Käesolevas artiklis tähendab „võrdne vastaspool“ üht järgmistest:

- (a) krediitiasutuse päritoluliikmesriigi keskvalitsus, avaliku sektori asutus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus;
- (b) selle liikmesriigi või kolmanda riigi, kus krediitiasutus on tehingute tegemiseks asutatud, keskvalitsus, avaliku sektori asutus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus;

- (c) mitmepoolne arengupank.

Siiski loetakse avaliku sektori asutusi, kohalikke omavalitsusi ja avaliku sektori asutusi võrdseks vastaspooleks üksnes siis, kui neile on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 115 või 116 kohaselt määratud 20 % suurune või väiksem riskikaal.“

(18) Artikli 29 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

- (a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) likviidsuse pakkuja ja saaja likviidsusriski profiil on pärast lõikes 1 välja pakutud madalama vahendite väljavoolu määra ja selle lõike punktis c osutatud vahendite sissevoolu määra kohaldamist madal;“;

- (b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) likviidsuse pakkuja likviidsusriski juhtimisel võetakse asjakohaselt arvesse likviidsuse saaja likviidsusriski profiili.“

(19) Artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõiked 2–5 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidiasutus arvutab ja teatab pädevale asutusele täiendava vahendite väljavoolu, mis tuleneb kõikidest sõlmitud lepingutest, mille lepingutingimustega kaasneb 30 kalendripäeva jooksul ja krediidiasutuse krediidikvaliteedi olulise halvenemise järel likviidsete vahendite täiendav väljavool või täiendavad tagatisevajadused. Krediidiasutus teatab pädevale asutusele kõnealusest vahendite väljavoolust hiljemalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 415 kohaste aruannete esitamise ajal. Kui pädev asutus peab sellist vahendite väljavoolu oluliseks seoses krediidiasutuse likviidsete vahendite võimaliku väljavooluga, nõuab ta, et krediidiasutus lisaks kõnealuste lepingute puhul täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab täiendava tagatise vajadusele või täiendavale raha väljavoolule, mis tuleneb krediidiasutuse krediidikvaliteedi olulisest halvenemisest, mis vastab tema välise krediidikvaliteedi hinnangu langetamisele vähemalt kolme astme võrra. Selliste täiendavate tagatiste ja raha väljavoolude suhtes kohaldab krediidiasutus 100 % suurust vahendite väljavoolu määra. Krediidiasutus vaatab kõnealuse olulise halvenemise ulatuse korrapäraselt läbi, arvestades tema sõlmitud lepingutest tulenevaid asjaolusid, ning teatab läbivaatamise tulemuse pädevale asutusele.

3. Krediidiasutus lisab täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab tagatise vajadustele, mis tuleneksid negatiivse turustsenaariumi mõjust krediidiasutuse tuletistehingutele, kui need on olulised. See arvutus tehakse komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2017/208***** sätestatud korras.

4. Määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingute ja krediidituletisinstrumentide puhul 30 kalendripäeva jooksul oodatavaid vahendite sisse- ja väljavoolusid võetakse arvesse netopõhiselt kooskõlas käesoleva määruse artikliga 21. Vahendite netoväljavoolu korral korrutab

krediidiasutus tulemuse 100 % suuruse vahendite väljavoolu määraga. Krediidiasutused jätavad sellistest arvutustest välja likviidsusnõuded, mis tulenevad käesoleva artikli lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisest.

5. Kui krediidiasutusel on lühike positsioon, mis on kaetud laenuks võetud tagatiseta väärtpaberitega, lisab krediidiasutus täiendava vahendite väljavoolu, mis võrdub 100 %ga lühikeseks müüdud väärtpaberite või muude varade turuväärtusest, välja arvatud juhul, kui tingimused, mille alusel krediidiasutus need laenuks võttis, näevad ette nende tagastamist alles pärast 30 kalendripäeva möödumist. Kui lühike positsioon on kaetud tagatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguga, eeldab krediidiasutus, et lühikest positsiooni hoitakse kogu 30 kalendripäeva pikkuse perioodi kestel, ja selle suhtes kohaldatakse 0 % suurust vahendite väljavoolu määra.

***** Komisjoni 31. oktoobri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/208, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega sellise täiendava likviidsete vahendite väljavoolu kohta, mis vastab negatiivse turustenaariumi mõjust krediidiasutuse või investeerimisühingu tuletistehingutele tulenevale tagatise vajadusele (ELT L 33, 8.2.2017, lk 14).“;

(b) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Tagatisena saadud hoiuseid ei käsitata kohustustena artikli 24, 25, 27, 28 või 31a tähenduses, kuid nende suhtes kohaldatakse asjakohasel juhul käesoleva artikli lõikeid 1–6. Saadud raha seda osa, mis ületab tagatisena saadud rahasummat, käsitatakse hoiustena kooskõlas artikliga 24, 25, 27, 28 või 31a.“;

(c) lõige 11 jäetakse välja;

(d) lõige 12 asendatakse järgmisega:

„12. Kui seoses peamaakleri teenuste osutamisega on krediidiasutus katnud kliendipoolseid lühikeseks müümissi, sobitades neid sisemiselt teise kliendi varadega, ja need varad ei kvalifitseeru likviidseteks varadeks, kohaldatakse sellistest tehingutest tuleneva tingimusliku kohustuse suhtes 50 % suurust vahendite väljavoolu määra.“

(20) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kasutamata likviidsuslimiit, mida on võimaldatud väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale, et ta saaks osta finantssektoris mittekuuluvatelt klientidelt muid varasid kui väärtpaberid, korrutatakse 10 %-ga selles ulatuses, milles see ületab praegu klientidelt ostetud varade summat, ja kui maksimaalne kasutatav summa on lepinguga piiratud praegu ostetud varade summaga.“;

- (b) lõike 9 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui neid tugilaene antakse vahendatud laenudena muu krediidasutuse vahendusel, võib vahendajana tegutsev krediidasutus erandina artikli 32 lõike 3 punktist g kohaldada sümmeetrilist sisse- ja väljavoolu. Sisse- ja väljavoolu arvutamisel kohaldatakse saadud ja antud kasutamata krediidi- ja likviidsuslimiidi suhtes käesoleva lõike esimese lõigu alusel kohaldatavat määra, järgides muul juhul käesoleva lõike kohaselt sellega seoses kohaldatavaid tingimusi ja nõudeid.“;

- (c) lõige 10 jäetakse välja.

- (21) Lisatakse artikkel 31a:

„Artikkel 31a

Kohustustest tulenevad vahendite väljavoolud, mida ei käsitleta käesoleva peatüki muudes sätetes

1. Krediidasutused korrutavad 100 % suuruse vahendite väljavoolu määraga mis tahes kohustused, mis kuuluvad tasumisele 30 kalendripäeva jooksul, välja arvatud artiklites 24–31 osutatud kohustused.
2. Kui kõikide finantssektoris mittekuuluvate klientide rahastamisega seotud lepinguliste kohustuste (v.a artiklites 24–31 osutatud kohustused) kogusumma ületab 30 kalendripäeva jooksul nendest klientidest tulenevate sissevoolude summat, mis on arvatud kooskõlas artikli 32 lõike 3 punktiga a, kohaldatakse selle ületava osa suhtes 100 % suurust vahendite väljavoolu määra. Käesoleva lõike kohaldamisel hõlmavad finantssektoris mittekuuluvad kliendid muu hulgas füüsilisi isikuid, VKEsid, äriühinguid, riike, mitmepoolseid arengupankasid ja avaliku sektori asutusi ning ei hõlma finantssektoris kuuluvaid kliente ja keskpanku.“

- (22) Artiklit 32 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidasutused kohaldavad lõikes 1 osutatud likviidsete vahendite sissevoolude suhtes 100 % suurust sissevoolu määra ning need hõlmavad eelkõige järgmisi vahendite sissevoolusid:

- (a) rahalised nõuded keskpankade ja finantssektoris kuuluvate klientide vastu, mille järelejäänud tähtaeg ei ole pikem kui 30 kalendripäeva;
- (b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 162 lõike 3 teises lõigu punktis b osutatud kaubanduse rahastamise tehingutest tulenevad rahalised nõuded, mille järelejäänud tähtaeg ei ole pikem kui 30 kalendripäeva;
- (c) rahalised nõuded, mis tulenevad 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvatest väärtpaberitest;

- (d) rahalised nõuded, mis tulenevad omakapitaliinstrumentide oluliste indeksite positsioonidest, tingimusel et neid ei arvestata topelt likviidsete varadega. Kõnealused rahalised nõuded hõlmavad lepingujärgselt 30 kalendripäeva jooksul tasumisele kuuluvaid rahalisi nõudeid, nagu nendest olulistest indeksitest saadavad rahalised dividendid ja raha, mis kuulub tasumisele asjaomaste omakapitaliinstrumentide veel arveldamata müügist, kui neid ei võeta II jaotise kohaselt arvesse likviidsete varadena.

3. Erandina lõikest 2 kohaldatakse käesolevas lõikes sätestatud vahendite sissevoolude suhtes järgmisi nõudeid:

- (a) finantssektoris mittekuuluvate klientide vastu olevate selliste rahaliste nõuete (v.a nendelt klientidelt kaubanduse rahastamise tehingutest või tähtaeguvatest väärtpaberitest tulenevad rahalised nõuded) väärtust, mille järelejäänud tähtaeg ei ole pikem kui 30 kalendripäeva, vähendatakse põhisumma makse puhul 50 %. Käesoleva punkti kohaldamisel kasutatakse mõistet „finantssektoris mittekuuluvad kliendid“ artikli 31a lõikes 2 määratletud tähenduses. Siiski võivad vahendajana tegutsevad krediidiasutused, kelle ees on võtnud artikli 31 lõikes 9 osutatud kohustuse krediidiasutus, mille on asutanud ja mida sponsoreerib vähemalt ühe liikmesriigi keskvalitsus või piirkondlik valitsus, et nad maksaksid lõplikule laenusaaajale välja tugilaenu, või kelle ees on võtnud sarnase kohustuse mitmepoolne arengupank või avaliku sektori asutus, arvesse võtta sissevoolu kuni selle väljavoolu summani, mida nad kohaldavad asjaomase tugilaenu andmise kohustuse suhtes;
- (b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 192 punktides 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevad rahalised nõuded, mille järelejäänud tähtaeg ei ole pikem kui 30 kalendripäeva, korrutatakse:
 - i) 0 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – käesoleva määruse artiklite 7 ja 10 kohaselt 1. tasandi mis tahes kategooria likviidsete varadena, millele on osutatud artiklis 10, välja arvatud artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjadena;
 - ii) 7 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – käesoleva määruse artiklite 7 ja 10 kohaselt artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
 - iii) 15 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – käesoleva määruse artiklite 7 ja 11 kohaselt artiklis 11 osutatud mis tahes 2A tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;

- iv) 25 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – käesoleva määruse artiklite 7 ja 13 kohaselt artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis i, ii või iv osutatud mis tahes 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- v) 30 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – käesoleva määruse artiklite 7 ja 12 kohaselt artikli 12 lõike 1 punktis e osutatud 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- vi) 35 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – käesoleva määruse artiklite 7 ja 13 kohaselt artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis iii või v osutatud mis tahes 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- vii) 50 %ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – artiklite 7 ja 12 kohaselt artikli 12 lõike 1 punktis b, c või f osutatud mis tahes 2B tasandi vara kategooriasse kuuluvate likviidsete varadena;
- viii) minimaalse väärtuskärpe protsendiga kooskõlas käesoleva määruse artikli 15 lõigetega 2 ja 3, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid – olenemata sellest, kas neid kasutatakse uuesti muus tehingus – artiklite 7 ja 15 kohaselt ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakutena, mis on samal tasandil alusvaraks olevate likviidsete varadega;
- ix) 100 %ga, kui need on tagatud varadega, mis ei kuulu käesoleva punkti alapunktide i–viii alla.

Vahendite sissevoolu ei võeta siiski arvesse juhul, kui krediidasutus kasutab tagatist lühikese positsiooni katmiseks kooskõlas artikli 30 lõike 5 teise lausega;

- (c) rahaliste nõuete suhtes, mis tulenevad järgmise 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvatest lepingulistest võimenduslaenudest, mille tagatiseks on mittelikviidsed varad, võib kohaldada 50 % suurust vahendite sissevoolu määra. Neid vahendite sissevoolusid võib arvesse võtta ainult juhul, kui krediidasutus ei kasuta laenudele algselt saadud tagatist lühikeste positsioonide katmiseks;
- (d) rahalised nõuded, mida krediidasutus, kelle vastu need nõuded on, käsitleb artikli 27 kohaselt, välja arvatud artikli 27 lõikes 3 osutatud keskasutuses hoitavad hoiused, korrutatakse neile vastava sümmeetrilise sissevoolu määraga. Kui neile vastavat määra ei saa kindlaks teha, kohaldatakse 5 % suurust sissevoolu määra;

- (e) 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvad tagatise vahetustehingud ja muud samalaadsed tehingud toovad kaasa vahendite sissevoolu, kui laenuks antud vara suhtes kohaldatakse 2. peatüki alusel väiksemat väärtuskärbet kui laenuks võetud vara suhtes. Vahendite sissevoolu arvutamiseks korrutatakse laenuks antud vara turuväärtus kooskõlas punktis b sätestatud määradega laenuks võetud vara suhtes kohaldava vahendite sissevoolu määra ja laenuks antud vara suhtes kohaldatava vahendite sissevoolu määra vahega. Kõnealuses arvutuses kohaldatakse selliste varade suhtes, mis ei kvalifitseeru likviidseteks varadeks, 100 % suurust väärtuskärbet;
 - (f) kui pöördrepotehingute, väärtpaberite laenuks võtmiste, tagatise vahetustehingute või muude samalaadsete tehingute raames saadud 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvat tagatist kasutatakse selliste lühikeste positsioonide katmiseks, mille kestus võib olla pikem kui 30 kalendripäeva, eeldab krediidasutus, et selliseid pöördrepotehinguid, väärtpaberite laenuks võtmisi, tagatise vahetustehinguid või muid samalaadseid tehinguid pikendatakse ja neist ei tulene mingeid raha sissevoolusid, kajastades selliselt vajadust jätkata lühikese positsiooni katmist või osta asjaomased väärtpaberid tagasi. Lühikesed positsioonid hõlmavad nii juhtusid, kus krediidasutus müüs sobitatud kauplemisportfellis osana oma kauplemis- või riskimaandamisstrateegiast väärtpaberi lühikeseks kohese müügi teel, kui ka juhtusid, kus krediidasutus on sobitatud kauplemisportfellis väärtpaberi teatavaks perioodiks laenuks võtnud ja selle pikemaks perioodiks laenuks andnud;
 - (g) sissevooluna ei võeta arvesse kasutamata krediidi- või likviidsuslimiite, sealhulgas keskpankadelt saadud kasutamata likviidsuslimiite, ega muid siduvaid kohustusi peale nende, millele on osutatud artikli 31 lõike 9 teises lõigus ja artiklis 34;
 - (h) rahalisi nõudeid, mis tulenevad krediidasutuse enda või krediidasutusega tihedalt seotud väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja emiteeritud väärtpaberitest, võetakse arvesse netopõhiselt, kohaldades sissevoolu määra, mis põhineb alusvara suhtes käesoleva artikli kohaselt kohaldataval sissevoolu määral;
 - (i) laene, mille lepinguline lõpptähtaeg on kindlaks määramata, võetakse arvesse 20 % suuruse sissevoolu määraga, eeldusel et leping võimaldab krediidasutusel lepingust taganeda või nõuda makse tegemist 30 kalendripäeva jooksul.“;
- b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingute ja krediidituletisinstrumentide puhul 30 kalendripäeva jooksul oodatavad vahendite sisse- ja väljavoolud arvutatakse netopõhiselt kooskõlas artikliga 21 ning need korrutatakse vahendite netosissevoolu puhul 100 % suuruse sissevoolu määraga.“

(23) Artikli 34 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

(a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) likviidsuse pakkuja ja saaja likviidsusriski profiil on pärast lõikes 1 välja pakutud kõrgema vahendite sissevoolu määra ja selle lõike punktis c osutatud vahendite väljavoolu määra kohaldamist madal;“;

(b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) likviidsuse pakkuja likviidsusriski juhtimisel võetakse asjakohaselt arvesse likviidsuse saaja likviidsusriski profiili.“

(24) I lisa muudetakse järgmiselt:

(a) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Likviidsete varade ülejäägi summa: see summa koosneb järgnevalt määratletud komponentidest:

(a) muude 1. tasandi varade kui pandikirjade korrigeeritud summa, mis võrdub kõigi selliste muude 1. tasandi likviidsete varade kui 1. tasandi pandikirjade väärtuskärbetejärgse väärtusega, mida krediidasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu või tagatise vahetustehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel;

(b) 1. tasandi pandikirjade korrigeeritud summa, mis võrdub kõigi selliste 1. tasandi pandikirjade väärtuskärbetejärgse väärtusega, mida krediidasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu või tagatise vahetustehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel;

(c) 2A tasandi varade korrigeeritud summa, mis võrdub kõigi selliste 2A tasandi varade väärtuskärbetejärgse väärtusega, mida krediidasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu või tagatise vahetustehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel, ja

(d) 2B tasandi varade korrigeeritud summa, mis võrdub kõigi selliste 2B tasandi varade väärtuskärbetejärgse väärtusega, mida krediidasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu või tagatise vahetustehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel.“;

(b) punkt 5 jäetakse välja.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust hakatakse kohaldama [18 kuud pärast selle avaldamise kuupäeva].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 13.7.2018

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER